

ת"ד 5259/07/20 - מדינת ישראל נגד ויטלי בנילוב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 5259-07-20 מדינת ישראל נ' בנילוב

פני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד ליטמן

נגד

ויטלי בנילוב

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד בן חמו

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים, נזק וחבלות של ממש, בגין אי ציות לאור אדום ברמזור, עבירות על תקנות 22(א) ו-21(ב) לתקנות התעבורה ונהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2), כל זאת בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות המקרה, הרי שביום 20.2.20, רכב הנאשם על אופניים חשמליים, כאשר אינו חבוש בקסדת מגן, ברחוב המלאכה בחולון, מכיוון מערב לכיוון מזרח, הגיע לצומת עם רחוב הרוקמים והמשיך בנסיעה רצופה לתוך הצומת, בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו.

אותה עת, נהג שלום מלול מילוא ברכב, ברחוב המלאכה, מכיוון מזרח לכיוון מערב, מול כיוון נסיעת הנאשם, פנה שמאלה בצומת, בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל הנאשם בגופו חבלות של ממש, כמפורט בסעיף 5 לעובדות כתב האישום וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר באחריותו לגרם תאונת הדרכים וטען, כי נסע על המדרכה ונפגע בעת חציית מעבר החצייה, כאשר ברמזור בכיוונו דלק אור ירוק.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - רס"מ שימי לב הר, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/1.

עד תביעה מספר 2 - רס"מ יוסף אבו ריש, בוחן תאונות דרכים, מטעמו, הוגשו המסמכים הבאים: ת/2 - דו"ח בוחן, ת/3 - תרשים, ת/4 - סקיצה, ת/5 - תוכנית רמזורים, ת/6 - לוח תצלומים + דיסק, ת/7 - דו"ח פעולה.

עד תביעה מספר 3 - שלום מלול, הנהג המעורב

עד תביעה מספר 4 - איתן יהושע, עד ראיה

כמו כן, הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים:

ת/8 - הודעת נאשם

ת/9 - תעודות רפואיות על שם הנאשם

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם רכב על אופניו, כמפורט לעיל.

עד תביעה 3, נסע בנתיב הנסיעה השמאלי, המיועד לפניה שמאלה, הגיע לצומת שבנדון ועצר את רכבו, בשל האור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, כאשר עד הראיה, עד תביעה 4, עומד מאחוריו.

לאחר שהתחלף האור ברמזור לירוק ברמזור, החלו כלי הרכב בפניה שמאלה ואז, הגיע רוכב האופניים, הנאשם, בנסיעה רצופה מולם והתנגש ברכבו של ע"ת 3.

ע"ת 3 העיד כי התאונה ארעה במרכז הצומת וכי הנאשם לא חבש קסדה לראשו.

בחקירתו הנגדית, נשאל העד אם ייתכן כי היה עייף והתבלבל ברמזורים והשיב בשלילה וכן, הוסיף כי זה מסלול הנסיעה הקבוע שלו למקום עבודתו.

העד נשאל האם לא הבחין בנאשם והשיב כי הנאשם עקף מימין את כלי הרכב בכיוון נסיעתו ושלל את הטענה כי התאונה ארעה על גבי מעבר החצייה, שכן לדבריו, כיוון שהתאונה ארעה במרכז הצומת, לא הגיע כלל לאזור מעבר החצייה.

עד תביעה 4, העיד תחילה, כי המעורב והוא עמדו בנתיב לפניה שמאלה, כמפורט לעיל והחלו בנסיעה לאחר שהאור בכיוונם התחלף לירוק ואילו הנאשם, פנה שמאלה מרחוב הרוקמים לרחוב המלאכה ואז נפגע על ידי המעורב, אחר לאחר שזכרונם רוענן על ידי התובע, באמצעות ההודעה שמסר במשטרה, תיקן עצמו והעיד כי הנאשם נסע מולם, על

רחוב המלאכה, הגיע במהירות ונכנס לצומת.

עד תביעה מספר 1, הגיע לזירת התאונה וערך את ת/1.

בחקירתו הנגדית, נשאל העד לגבי אופניו של הנאשם והשיב כי אינו זוכר היכן היו, כאשר הגיע לזירת התאונה.

העד נשאל לגבי המודיע על התאונה, כפי שנרשם ב-ת/1 והשיב כי המודיע היה איתן (עד תביעה 4 -ש.ק.) ואם נרשם השם "שרי", זה נעשה על ידי המוקד המשטרה. אציין, כי השם שנרשם הוא שירה מדא ונראה כי הכוונה לאשת צוות מד"א שהגיע למקום.

עד תביעה 2, הגיע לזירת התאונה, בשעה 07:40, ביצע עבודת בוחנות וערך סקיצה ובהמשך, ערך את המסמכים שהוגשו מטעמו, לרבות תכנית הרמזורים, ממנה עולה, כי אין ירוק משותף לנאשם ולעדי התביעה וכן, כעולה מעדותו בבית המשפט, כאשר במעבר החצייה שבצומת, לגביו טען הנאשם כי שם ארעה התאונה וכי חצה אותו באור ירוק, הרי שבזמן שיש אור ירוק במעבר החצייה שבנדון, דולק אור אדום בכיוון נסיעתם של המעורב ועד הראיה ומשהעיד עד הראיה כי בכיוון נסיעתם דלק אור ירוק, עת החלו בנסיעה לתוך הצומת, לא ייתכן כי הנאשם חצה את מעבר החצייה באור ירוק.

כמו כן, הפנה העד לגרסאות העדים, לפיהן, התאונה ארעה במרכז הצומת ולא באזור מעבר החצייה.

בחקירתו הנגדית, נשאל העד והשיב כי הרמזורים היו תקינים על פי בדיקתו במקום - קיומו של מופע שלם ותקין, נורות תקינות וכן על פי בקרת רמזורים ובנוסף, מסר כי איש מהצדדים, לא טען כי רמזורים לא היו תקינים.

העד נשאל ושב על עדותו, לפיה, התאונה ארעה במרכז הצומת ולא באזור מעבר החצייה וזאת בהתאם לעדויות של המעורב ועד הראיה, בנוסף לתוכנית הרמזורים.

בהודעתו במשטרה, ת/8, מסר הנאשם, לאחר שקיבל ייעוץ משפטי, כי רכב על אופניו ברחוב המלאכה, כשהוא חובש קסדה לראשו ובהגיעו לצומת עם רחוב הרוקמים, המתין במעבר החצייה לאור ירוק, החל לרכוב על גבי מעבר החצייה ונפגע מהרכב.

הנאשם נשאל ואישר כי הרמזורים בצומת היו תקינים ופעלו היטב.

הנאשם נשאל אם נסע על הכביש עד לצומת, מדוע עלה למדרכה רק בצומת והשיב "כי מסוכן על כביש" ובהמשך, כאשר נשאל שוב על סוגיה זו, מסר כי נסע לאורך כל הדרך על המדרכה ברחוב המלאכה.

הנאשם נשאל לגבי גרסת עד הראיה לתאונה והשיב " **אין תגובה לא יודע מה להגיד לך**" ובהמשך מסר " **אם הוא טוען שעברתי באור אדום זה אני, יכול להיות בזמן התאונה התחלף לאדום**" .

הנאשם נשאל אם הבחין ברכב המעורב, השיב בשלילה ולא ידע להסביר, מדוע לא הבחין בו.

להלן גרסת ההגנה, כעולה מעדות הנאשם בבית המשפט:

הנאשם העיד כי רכב על אופניים, כי לא היה לו דלק ברכב וכי נסע על המדרכה, למרות שהוא יודע שזה אסור, כי אחרת "היו מורידים אותי" ולגבי התאונה, חוץ מזה שעבר באור ירוק את מעבר החצייה, אינו זוכר דבר.

הנאשם העיד כי חבש קסדה לראשו, כי הוא מכיר את החוקים ולא עובר עליהם.

בחקירתו הנגדית, עומת הנאשם עם גרסתו במשטרה, לפיה נסע כל הדרך על גבי המדרכה וטען כי לא כך היה וכי לאורך כל מסלול נסיעתו נסע על הכביש ורק בצומת שבנדון, עלה על המדרכה.

הנאשם נשאל לגבי עדותו של עד הראיה והשיב כי הוא עבר באור ירוק במעבר החצייה וכי במשטרה, לא ידע אם אכן, קיים עד ראיה כפי שנטען לפניו ולכן השיב שאינו יודע מה להגיב.

הנאשם נשאל מדוע לא אמר בחקירתו במשטרה, באופן ברור, כי חצה את מעבר החצייה באור ירוק והשיב כי הבוחן שאל אותו לפני שהחל לרשום והוא אמר לו כי הוא בטוח שחצה באור ירוק וכי זו הייתה הפעם הראשונה שלו בחקירה ולא ידע מה לומר.

הנאשם נשאל והשיב כי לא ראה את הרכב המעורב, כיוון שהביט ישר וראה אור ירוק.

הנאשם אישר כי חצה את מעבר החצייה ברכיבה, אף כי הוא יודע שזה אסור.

הנאשם נשאל לגבי דבריו בשורה 75 ל-ת/8 (נרשם בטעות שורה 74 -ש.ק.) וטען כי לא אמר זאת, אלא רק שעבר באור ירוק.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות הצדדים, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה אשמת הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.

במקרה שבנדון, העיד עד הראיה, ע"ת 4, כי המעורב, ע"ת 3, נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתם דולק אור ירוק ברמזור. עסקינן בעד, שאין לו עניין ממשי בתוצאות ההליך המשפטי ולכן, יש מקום ליתן משקל מכריע לעדותו.

אכן, העד שבנדון, שגה תחילה בעדותו, באשר למסלול הנסיעה של הנאשם, אך לאחר ששב ועיין בהודעתו במשטרה, שניתנה בסמוך לאירוע, תיקן עצמו בהתאם לאמור בכתב האישום ובנסיבות אלה, אני סבורה כי לא נפל כל דופי בגרסתו.

על פי ת/5, אין ירוק משותף לנאשם ולנהג המעורב ולכן, אם נסע המעורב באור ירוק, הרי שהנאשם נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור אדום.

עוד עולה מ-ת/5 ומעדותו של ע"ת 2 בבית המשפט, כי כאשר במעבר החצייה שבצומת דולק אור ירוק, הרי שלמעורב

ולעד הראיה, דולק אור אדום ברמזור ומשקבעתי, כאמור לעיל, כי יש מקום ליתן משקל מכריע לעדותו של עד הראיה, הרי שנשללת טענתו המרכזית של הנאשם ויש בכך כדי להשליך, באופן משמעותי, על אמינותו.

הנאשם בחר להעיד על עצמו, כמי שמכיר את החוקים ואינו עבר עליהם, אך לגרסתו, חצה את מעבר החצייה ברכיבה על אופניו, אף כי הוא מודע לכך שהדבר אסור ובכך שלל הוא עצמו, את טענתו הראשונית

הנאשם לא הציג גרסה אחידה ועקבית לגבי אופן קרות התאונה ועשה רושם לא אמין בבית המשפט.

בעוד שבמשטרה מסר כי נסע כל העת על המדרכה - ת/5 שורה 33, הרי שבבית המשפט, ניסה להרחיק עצמו מגרסה זו וטען, כי נסע על הכביש ורק בצומת, עלה על המדרכה - עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 9-20.

בנוסף, בעוד שבמשטרה לא טען באופן חד משמעי, כי חצה את מעבר החצייה, לגרסתו, באור ירוק, הרי שבבית המשפט עמד על כך בחקירתו הנגדית ואף טען, כי הבוחן רשם מפיו דברים שלא מסר - עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 29-30.

אציין, כי הבוחן, עד תביעה 2, לא נחקר כלל בסוגיה זו, על ידי ב"כ הנאשם וטעמיה עמה, אך כבר נקבע בפסיקה, באשר להימנעות מחקירה נגדית של עד, למשל, בע"פ 71609/03 צברי נ' מדינת ישראל, על ידי כבוד הש' ברלינר: **"ככלל, יש לעמת עד עם הנקודות הבעייתיות בעדותו. לכן נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ומעולם כספינת הדגל של השיטה האדברסרית. מטעם זה - אי הצגת שאלה במרבית המקרים, כמוה כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכוון שלא לאפשר לעד לתת הסבר מניח את הדעת לשאלה. התמודדות העד עם השאלה, הסבריו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצוי בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספציפית שבמחלוקת. משנשלל מבית משפט מכשיר זה - אין לצפות כי יסיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו".**

בספריו- "על הראיות", חלק רביעי עמוד 1949 ו"על סדר הדין בפלילים", חלק שני כרך ב', עמוד 1574 כתב כבוד הש' קדמי:

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא: ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"הגן" על עמדתו."

הנאשם לא הציג כל עדות מטעמו, שיש בה כדי לסתור את ראיות המאשימה, בדגש על עדותו של עד הראיה ומסקנותיו של ע"ת 2, בהסתמך על ת/5.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל הנדרש ממנה במשפט פלילי, הוכיחה אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, במעמד הצדדים